

Forstanderens beretning på TPOE's generalforsamling onsdag 15. april 2026

Tak for ordet!

Endnu et skoleår er gået, nemlig 2024-25, og vi nærmer os afslutningen på det næste, nemlig 2025-26.

Og klart nok har det for mig været et meget specielt år, siden jeg på sidste års generalforsamling fortalte, at jeg gerne ville stoppe, senest ved udgangen af dette skoleår.

Om det er lykkedes at være fuldt til stede og ikke falde for ofte i "for-sidste-gang-fælden", det må andre bedømme.

Jeg vil i denne sammenhæng bare sige, at det har været en stor glæde – ude på sidelinjen – at opleve ansættelsesudvalgets arbejde med at finde en afløser. Hvor er der arbejdet godt, der er ikke mindst samarbejdet og inddraget, og stemningen og optimismen fra udvalget har på smukkeste vis forplantet sig til resten af skolens ansatte – tak for det!

Naturligt nok er et år præget af både det gammelkendte og det nye, af traditioner og nybrud. Og mens nybruddet med de anderledes TPOE-dage er godt på vej til at blive en ny og god tradition, så ser vi nu frem imod næste skoleårs forsøg med en prøvefri, projektbaseret 10. klasse på efterskolen.

Dejligt er det også, at efterskolens elevtal er endog meget højt ved skolestart. Men åbenlyst er det også, at kampen mod et stort frafald af elever i skoleårets løb endnu ikke er vundet.

At det er en kamp, vi har fælles med stort set alle andre efterskoler, kan måske trøste, men ikke ændre, at vi fortsat gerne vil blive bedre på det område.

Meget opmuntrende har det været at opleve den voksende søgning til privatskolen, som gør, at vi – mod forventning – kan begynde med tre 7. klasser efter sommerferien.

Allerseneste opdatering viser, at vi i dag er 298 elever i alt, og at vi kan begynde efter sommerferien med mindst 334.

Som den primære årsag til både den meget flotte og stabile søgning til efterskolen år efter år – og den nu stigende søgning på privatskolen, der ser jeg skolens ansatte.

Det er virkelig fantastisk at opleve en arbejdsplads, som er så langt mere end blot et sted, hvor man tjener sin løn. Der er ingen medarbejdere på TPOE, som er interesseret i, hvor lidt man kan nøjes med.

Alle er engagerede i at løse deres opgaver bedst muligt, med både stolthed og glæde, og i fællesskab – og dét kan mærkes.

Det er nemlig en særligt stor glæde, hver gang det bliver tydeligt, at vi som ansatte ikke blot er enkeltpersoner, men vi er dele af et stort fællesskab, der på samme grundlag driver en skole, som både er mangfoldig, og har både holdning og retning.

Jeg har flere gange haft samtaler med personer, som måske overvejede at søge stillingen som min afløser – og det har nærmest været rørende, midt i samtaler om tal og praktikaliteter, at kunne pege på det fantastiske ved den gruppe medarbejdere, som her og nu bærer skolens liv og sjæl.

Sidste år fortalte vi om byggeriet, hvis værdi blev nedskrevet til 0, men i år er der intet nyt – hverken positivt eller negativt – og for mig, der har levet med udfordringerne på denne front gennem hele min forstandertid, så er intet nyt i denne sammenhæng i den grad at betragte som godt nyt.

Og selv om jeg har det skidt med ikke at have fået ryddet 100% op efter mig, her nede bag ved skolen, så er det en lille glæde, at vi i dag holder generalforsamling i den gamle samlingsal, som fortsat er brugbar, og at vi gør det, fordi vinduerne, som var indkøbt til den nye sal, har vist sig at kunne bruges direkte til en meget tiltrængt reovering af vores spisesal – takket være vores pedeller, ikke mindst Søren, kreative og konstruktive tilgang.

En stor styrke for mig og skolen, gennem nogle år – hvor både byggeri, økonomi og elevtal har kunnet bekymre – har været en stærk bestyrelse. Her er brændende hjerter for skolen, med blik for både historie, nutid og fremtid, og stor kreativitet og dygtighed. Det kan vanskeligt overvurderes – og selv om nogle af medlemmerne indimellem oplever, at der skal bruges noget tid på opgaven, så er det dejligt, at nye står klar til at tage over, når nogle har brug for et stop eller en pause.

Formanden har nævnt nogle ting vedr. personale, men heldigvis er der lidt tilbage til mig. I 2025 sagde vi farvel til Jeanette Gernsbak, efter tre år på Privatskolen, mens Hanne Correll Christensen faktisk tog et år mere og derfor først stopper i begyndelsen af næste skoleår, efter 40 år på skolerne.

Jeg vil også gerne nævne, at vi igen har haft stor glæde af en håndfuld engagerede vikarer, og af Martha Overbeck, der med stor dygtighed overtog valgfaget billedkunst efter Jeanette.

Også vores psykolog, Per Hvashøj, som på forskellige måder har været tilknyttet skolen gennem rigtigt mange år, stoppede ved udgangen af sidste skoleår, og i hans sted har vi haft ansat en elevmentor, psykologistuderende, Astrid Iversen, der har været til stor glæde og gavn for mange af vores elever, og som heldigvis ser ud til at blive her i hvert fald et halvt år mere.

Jeg har før nævnt, at skolens opfattelse af et uantasteligt og universelt menneskeværd, der tager udgangspunkt i Guds kærlighed – og som derfor ikke uden videre er udsat for vores modeluner, eller hvad der lige må være oppe i tiden – det er den trygge grund, vi bygger skole på.

Vi skal ikke begrunde eller forsvare noget menneskes værdi, for den værdi er givet!

Og igen: Den tilgang til livet og til hinanden skal så have lov til at afspejle sig på lige så mange forskellige måder, som vi er forskellige ansatte på skolerne.

Med det for øje – med stor glæde over medarbejderne, og over de mange elever – og forældre – som gerne vil skolen her, så vil jeg gerne slutte min beretning med et stort, varmt og dybfølt:

Tak for det hele!